

zařízení, centrálním objektem je téměř 300 let stará, památkově chráněná budova, vše vyžaduje pravidelnou údržbu, opravy, skutečně se nenudíme.

Stál jsi u založení Národní sítě záchranných stanic, pokrývajících svou působností území celé ČR. Jsi s funkcí sítě dnes spokojen? Máte nějaké plány, jak ji ještě vylepšit?

Národní síť ZS funguje na solidní úrovni, každá stanice má sice jiné materiální, technické či personální zázemí, ale v posledních letech se udělal obrovský krok dopředu. Především díky OPŽP, který umožnil investice do těchto ochranných zařízení. Máme několik záchranných stanic na vysoké úrovni. Chceme stabilizovat menší záchranné stanice, zvyšovat odbornou úroveň péče o živočichy, přičemž základním posláním záchranných stanic zůstává zajištění komplexní péče těm přijatým živočichům, kde je reálný předpoklad jejich návratu do volné přírody. Zamýšlíme se, jak dále z hlediska finančního zajištění provozu záchranných stanic, což je nejdůležitější, ale také nejproblematictější. Určitě pak vyvíjíme snahu, aby se každá záchranná stanice adekvátně věnovala ekologické výchově a osvětě. To je oblast, kterou považujeme za nesmírně důležitou a perspektivní.

Jak hodnotíš spolupráci s přirozenými partnery stanic?

Pokud mám hovořit za celou národní síť, pak mohu konstatovat, že spolupráce je na dobré úrovni. V Radě národní sítě ZS máme zástupce Ministerstva zemědělství a životního prostředí, je zde zastoupena také AOPK ČR. Různé obecné problémy tak můžeme smysluplně konzultovat a snažit se o jejich řešení. Na regionální úrovni je situace rozdílná. Za naši organizaci však mohu říct, že úzce spolupracujeme jak se

Správou CHKO Poodří, tak Beskyd. Dobrou spolupráci a výraznou podporu máme ze strany Moravskoslezského a Zlínského kraje. Bohužel přístup krajských samospráv je k záchranným stanicím velmi rozdílný. V některých krajích se problematikou záchranných stanic zabývají jenom okrajově a finančně je nepodporují. Velmi slušnou spolupráci máme i se státní správou ochrany životního prostředí na úrovni obcí s rozšířenou působností, ale i s obcemi obecně. S mysliveckými sdruženími v současné době žádný užší kontakt nemáme. Díky některým projektům poměrně úzce spolupracujeme s Lesy ČR, Lesní správou ve Frenštátě pod Radhoštěm, nebo s Vojenskými lesy a statky, Divizí Lipník nad Bečvou, a velmi si toho ceníme.

Jsi autorem projektu návratu orla skalního po stu letech na území České republiky a několik posledních let se mu věnuješ. Jaké jsou cíle projektu a daří se je naplňovat?

Určitě to není jen moje práce, ale celé kolektivum. S vypouštěním jsme začali v roce 2006, předcházela mu však několikaletá příprava projektu. Jeho hlavním cílem je vrátit orla skalního na území ČR jako hnízdní druh. Dnes můžeme říci, že orel skalní je díky tomuto projektu stálým druhem naší avifauny. Už zde není pouze na pohnídních potulkách. Na dvou lokalitách nám vypuštění orli zahrnili, zatím neúspěšně, nebyli pohlavně dozralí. Bohužel se nám jeden pár, který poprvé zahrnili v roce 2010 a pak i v roce 2011, rozpadl. S největší pravděpodobností samice zahynula po úrazu elektrickým proudem. Nově založená populace je více než křehká. Průběh projektu je takový, jaký jsme předpokládali: část vypuštěných jedinců zůstává na našem území a váže na sebe jedince vyskytující se zde na potulce, část naopak obsadila teritoria na Slovensku. Z toho dva jedinci tam prokazatelně hnízdí. Zvládli jsme

techniku i všechna úskalí vypuštění těchto majestátních dravců, v lokalitách stálého výskytu se také potvrdilo, že mají své důležité místo v potravním řetězci. Díky projektu jsme získali celou řadu cenných poznatků z biologie a etologie orla skalního a řadu dat týkající se pohnídní potulky těchto dravců. Využíváme rádiovou i satelitní techniku. Orel skalní je vlajkový druh, který zajímá média i laickou veřejnost, takže díky projektu také upozorňujeme na problematiku druhové ochrany živočichů a na ochranu přírody obecně. Velmi důležitý je i rozměr lidský: navázali jsme velmi úzkou a přátelskou spolupráci s kolegy-ochranáři na Slovensku. Projekt pokračuje, ještě dva roky chceme vypouštět mláďata a samozřejmě dále pokračovat v monitoringu, ochraně a managementu tohoto druhu.

Pracuješ v současnosti i na dalších projektech?

Mimo jiné se více jak deset let zabývám problematikou ochrany sýčka obecného, regionální záchranný program realizujeme ve spolupráci se Správou CHKO Poodří. Sýček je v ČR, ale i v Evropě neohroženějším druhem sovy a populace je silně na ústupu. V roce 2012 jsme poprvé zaznamenali úspěšné vyhníždění námi vypuštěných jedinců z odchovu naší stanice. Byla úspěšně vyvedena čtyři mláďata, což považujeme za velký úspěch. Projektů či dílčích ochranných aktivit je celá řada. Nicméně nejvíce mě i celý kolektiv zaměstnává příprava na realizaci projektu Dům přírody Poodří. Projekt návštěvnického centra je podpořen z OPŽP, a pokud se nám podaří překonat administrativní a byrokratickou bariéru, tak bychom jeho realizaci mohli důstojně oslavit 30. výročí založení záchranné stanice v Bartošovicích, které se váže k 28. říjnu 2013.

*Děkuji za rozhovor
Ptal se Pavel Pešout*

Pro zkvalitnění personální práce v AOPK ČR

**PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST**
www.esfcr.cz

Praha – V Agentuře ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK ČR) se v letech 2011 až 2012 uskutečnil projekt *Podpora rozvoje řízení lidských zdrojů v AOPK ČR* (reg. č. CZ.1.04/4.1.00/58.00025), jehož hlavním cílem bylo nastavit a zavést efektivní systém řízení a rozvoje lidských zdrojů v organizaci, včetně zavedení podpůrných

nástrojů k realizaci kvalitní personální politiky.

Realizace projektu probíhala v letech 2011 a 2012. V průběhu roku 2011 se uskutečnily především přípravné práce. Po schválení podstatné změny projektu (v prosinci 2011), která se týkala zejména úspor v rozpočtu a snížení počtu členů realizačního týmu, byla

urychleně vypsána výběrová řízení na dodavatele služeb a zahájena skutečná realizace. Do projektu byli zapojeni rovněž externí dodavatelé, kteří doplnili interní realizační tým složený z manažera projektu, dvou personálistek, finanční manažerky a šesti vedoucích pracovních skupin z regionálních pracovišť AOPK ČR, kteří působili nejen jako odborní

konzultanti při tvorbě jednotlivých výstupů, ale též zprostředkovávali přenos informací k zaměstnancům Agentury.

Výsledkem projektu je několik dílčích výstupů, tzv. inovativních produktů, které vycházejí z jednotlivých klíčových aktivit projektu:

■ **Pasport pracovních pozic.** Po konzultacích s vedením organizace byly zpracovány tzv. pasporty pro 35 typových pracovních pozic, s nimiž budou nadále pracovat všichni vedoucí zaměstnanci při náboru a přijímání nových pracovníků a tvorbě jejich pracovních náplní. Dále byl též zpracován *Katalog kompetencí*.

■ **Personální strategie a metodická příručka pro oblast řízení lidských zdrojů.** Na základě údajů z dotazníkového šetření mezi zaměstnanci AOPK ČR řešitelé projektu provedli analýzu jejich vzdělávacích potřeb a připravili návrh plánu dalšího rozvoje a vzdělávání pracovníků. S těmito dokumenty, které jsou součástí *Závěrečné zprávy projektu*, byl v prosinci 2012 seznámen vyšší management organizace.

■ **Manažerské kurzy pro vedoucí pracovníky organizace.** V e-learningovém prostředí MOODLE bylo pro účastníky kurzu připraveno pět e-learningových modulů (kurzů): Rozvoj osobnosti, Komunikační dovednosti, Manažerské dovednosti, Základy managementu a marketingu ve veřejné správě a Metody řízení ve veřejné správě s průběžnými ověřovacími testy i závěrečným testem. Všechny vzdělávací moduly budou přístupné i v roce 2013. V srpnu a říjnu 2012 se uskutečnily praktické tréninky pro více než stovku vedoucích zaměstnanců. Účastníci si procvičili zejména vybrané běžné dovednosti a schopnosti, které budou moci uplatnit ve své řídicí a personální práci. Podle zpětné vazby se manažerské kurzy setkaly s mimořádným ohlasem. Úspěšní absolventi kurzů obdrželi certifikáty.

■ **Znalostní databáze.** Cílem bylo vytvořit jednotnou informační a znalostní databázi přístupnou všem zaměstnancům AOPK ČR pro další interní komunikaci. Podle požadavku na snížení nákladů projektu se

vedení organizace rozhodlo pro zřízení znalostní databáze (data byla dosud vedena v excelových tabulkách) využít interní software prostředí Lotus Notes, resp. nově vytvořené záložky v databázi interní adresář. Znalostní databáze obsahuje především informace o absolvovaných kurzech zaměstnanců, které přispívají k prohloubení a aktualizaci jejich kvalifikace podle požadavků zaměstnavatele.

I když byl projekt *Podpora rozvoje řízení lidských zdrojů v AOPK ČR* formálně ukončen podle harmonogramu k 31. 12. 2012, realizační tým připravil v lednu a únoru 2013 vyhodnocení jeho výsledků, závěrečnou monitorovací zprávu a podklady pro celkový audit projektu.

Dodavatelé projektu:

AQE advisors, a. s. – pomoc při administrativním řízení projektu; Processes, a. s. – dodavatel zakázky; PragoData Consulting, s. r. o. – informační a komunikační technologie; AUDITDANĚ.CZ, s. r. o. – audit projektu.

Věra Dřevíková

Sedmý křížek Bohumila Reše

V sídle AOPK ČR v Praze na Chodové najdete v prvním patře kancelář, většinou s otevřenými dveřmi, kde téměř vždy jako ranní ptáče sedí u počítače prosedivělý soustředěný muž, vždy usměvavý, tichý a neuvěřitelně ochotný. Kdykoliv ho vyrušíte dotazem nebo prosbou, vždy vyhoví.

Ing. Bohumil Reš, mezi přáteli vždy Míla, oslavil v červenci 2012 sedmdesátiny. V AOPK ČR se tím pádem blíží k titulu „doyen“ ochrany přírody a krajiny v české kotlině. Pokud bychom již dále nepokračovali, stačilo by říci: Míla a památné stromy!

Narodil se 17. 7. 1942 v Pteníně, harmonické krajině Přešticka, s Českým lesem a Šumavou na dohled. Vyrůstal v hájovně, tedy mezi stromy, které se mu staly osudem. Po absolvování základní školní docházky vystudoval v letech 1956–1959 Jedenáctiletou střední školu v Přešticích. Stromy ho obrazně řečeno provázely i do Prahy, kde v letech 1959–1964 studoval na Lesnické fakultě Vysoké školy zemědělské v Praze.

Po ukončení studia pracoval v Lesním závodě v Nejdku u Karlových Varů, nejprve jako lesník na polosi Nová Role, poté jako technik na polosi Lužec a jako pěstební inspektor v Lesním závodě v Nejdku, kde pomáhal při zavádění prvního počítačového zpracování prací a dalších agend.

V lesnickém úseku podniku hl. m. Prahy Sady, lesy a zahradnictví pracoval od roku 1966 a mohl zde rozvíjet svůj koníček – dendrologii. V letech 1968–1978

pracoval pod vedením Dr. Jaromíra Strejčka v pražském Středisku státní památkové péče a ochrany přírody v oddělení ochrany přírody, v letech 1978–1988 na Ústředí státní památkové péče a ochrany přírody, kde působil jako náměstek ústředního ředitele. Po zrušení Ústředí pracoval ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody, po osamostatnění ochrany přírody v roce 1991 v Českém ústavu ochrany přírody, po reorganizaci v AOPK ČR, nejdříve v oddělení dokumentace a od roku 1995 v oboru péče o památné stromy, kde působí dodnes.

Bohumil Reš zasvětil velkou část svého života hodnocení, dokumentaci a péči o významné a památné stromy. Je autorem mnoha desítek odborných prací i popularizačních sdělení (seznam je dostupný v elektronické podobě tohoto článku na www.ochranaprirody.cz) věnovaných dřevinám. Vytvořil metodiku pro vyhlásování a dokumentaci památných stromů, podílel se na vývoji metodik pro péči, hodnocení a oceňování dřevin. Dlouhodobě spolupracuje s VÚKOZ, v.v.i., v Průhoncích, mj. na projektu záchrany genofondu památných stromů. Je autorem i v mezinárodním měřítku unikátní odborné databáze památných stromů ČR, kterou také vytvále a pečlivě po mnoho let naplňuje. Databáze je dnes vyhledávanou součástí Informačního systému ochrany přírody, zřízovaného a provozovaného AOPK ČR.

Mohlo by se zdát, že většinu svého života trávil v kanceláři u monitoru počítače, ale opak je pravdou. Jak je to jen možné, vyjíždí za svými oblíbenými živými památkami – pamětníky a velikány mezi stromy – a je vždy připraven radou pomoci kolegům v oboru, na úřadech či vlastníkům stromů. Celkem měl možnost poznat přes dva tisíce památných stromů takřkajíc na živo.

Co popřát našemu kolegovi Mílovi a sobě i nám všem do dalších let? Aby mu osud ještě dlouho umožnil čínorodý život mezi stromy, aby mu oplácel zdravím a dobrým životním zázemím jeho pracovní píli a milou kolegiální a ochotu.

Václav Petříček, Pavel Pešout